

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР Організації Об'єднаних Націй Гавіє Перез де-Куєар прилучився до протесту багатьох арабських держав, які не погоджуються з конгресовим рішенням, щоб Палестинська Визвольна Організація закрила свої два бюра спостерігачів в Нью-Йорку. Амбасадори кількох арабських держав розповсюдили в приміщенні головної квартири і розділаї потшою меморандум у якому вони аргументують чом ПВО повинна користуватися окремим статусом дозволю на втримання бюр. Крім того вони погрозили, що поставлять ще справу на порядок дня наступної Генеральної Асамблеї.

СВОБОДА

FOUNDED 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Svoboda (201) 434-0237. UNA (201) 451-2200.
Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members 1 year — \$15.00. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to "Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті дописи підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні та етичні принципи. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень. Редакція не відповідає за зміст оголошень.

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів UNA \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Конференція на вершинах і вибори у 1988 році

Несподівано для широких кіл американського судинства і напевно для західного закордону, приїзд Міхаїла Горбачова з його дружиною Раїсою до Вашингтону і підписання з президентом Регеном договору про редукцію ракет короткого і середнього засягу викликав заколот у Республіканській партії. Організація крайнього правого партійного крила негайно після останньої, передаваної телевізійними станціями, промови президента Регена, 3-го грудня ц.р., гостро виступила проти свого партійного Президента, назвавши його зрадником" та бідкаючи над тим, що те праві консервативне крило Республіканської партії "покинене". Але воно не дуже покинене, бо на шістьох республіканських кандидатів на президента у найближчих виборах, чотири висловилися "проти" підписання з Горбачовим цього договору і тільки один віцепрезидент Джордж Буш підтримав Президента без застережень. Другий поруч із Бушем найповажніший республіканський кандидат на президента, сенатор Роберт Діл, застерігся, що він може тільки тоді зайняти становище до цього договору, як дістане в руки текст. Але він є головою республіканської меншості в Сенаті і там напевне буде боротися за ратифікацію цього договору.

Виходить, що — як твердить останній недільний "Нью Йорк Таймс" — конференція на вершинах у Вашингтоні, на якій не тільки президент Реген, але й віцепрезидент Джордж Буш розмовляли з Горбачовим, надзвичайно піднесла шанси виборчого успіху Буша. Але одночасно послабила взагалі шанси успіху Республіканської партії і її офіційного кандидата (за всією вірогідністю Джорджа Буша), де демократи дістали сильний аргумент а руки: "Дивіться на Республіканську партію, яка не хоче миру і злагоди з найгірнішим потенціальним ворогом Америки, а прагне війни, — бо тільки Реген і Буш є розумними державними мужами, а решта — це вороги миру". А що виборчий час завжди був, є і буде першорядною нагодою для демагогії, то двоєдоді в Республіканській партії на тлі Вашингтонської конференції на вершинах і підписання з Горбачовим договору — дасть напевне багато пального для демагогічної кампанії Демократичних кандидатів проти республіканців.

У цій ситуації трудно передбачити, чи більшість американських виборців, які є за договоренням, буде керуватися вдячністю супроти Регена за його стійкість і твердість у дозброюванні Америки та відпорності на шантаж з боку Москви, і призначатимуть у цьому заслугу цілої Республіканської партії, чи послухають аргументацію демократів, що "Реген був добрий, але його партія погана". Як виходить із цієї статті в "Нью Йорк Таймс", то для всієї американської державно-політичної верхівки, включно із самим Президентом несподіванкою був відгук на його промову з 3-го грудня ц.р. Він мав на увазі пропагувати домовлений вже договір з Горбачовим. Замість позитивної загальної признання від своїх опонентів, він знайшов критику і таку нову непередбачену ситуацію, що її напевне використає Демократична партія для перемоги свого, демократичного, кандидата у президентських виборах найближчого року.

Проте до того часу приїде ще друга конференція на вершинах у Москві. Горбачов — лише "Нью Йорк Таймс" — є популярний в Америці, але невідомо, чи новий успіх Регена на цій наступній конференції на вершинах у Москві не переконає химерних американських виборців, що вони завдячують започаткування знічення атомової зброї і бодай нову довшу мірову "передишку" — такі республіканському Президентові. І може усвідомлять собі, що всі війни у цьому сторіччі — Першу і Другу світові, Корейську і В'єтнамську вели президенти Демократичної, а не Республіканської партії. І може пригадають собі, що коли Рональда Регена називали "жовобом", який поклавши до пістолю, то той же Реген, дозброївши Америку до такого стану, що вона могла переговорювати з позиції сили, завершив перші в історії договори не про обмеження, а про редукцію стратегічної зброї. Довго мови короткий зміст — Америка зазнала вже стільки несподіванок у президентських виборах, що й найближчі можуть бути несподіванкою.

Кожна лібералізація режиму в СРСР знаходиться поза межами партійної логіки. Ленін колись писав, що економічні плани — це друга програма партії. Нелегко буде Горбачову втиснути в рамки лібералізації реформи, які можуть чи мусять привести до обмеження номенклатури. Все такі реформи хоч би часткові повинні привести до зміни в середовищі самої партії.

Незадоволення советським режимом советських народів уже не можна віднести на рахунок націоналістичної пропаганди, "ворогів народу". В СРСР вже постали фундаментальні протиріччя між бажаннями народів та імперськими інтересами СРСР.

Що вибере Горбачов? Економічну соціальну апатію чи реформи. Всякого роду реформи небезпечні для імперії. За Брежнєва була стратегія — "ані мир, ані війна". Того стану не хоче продовжувати Горбачов. До того штовхає його незадоволення советських народів.

Польська революція показала, що советська система не вічна, що з нею можна боротися. Події 1956 і 1968 років уже мають вплив на СРСР. Демонстрації у Алма-Ата з газом, "Казахстан присягнув до Китаю", уже не можна зарахувати пропаганди, що її поширює "дегенерована молодь".

Події в Польщі вдарили в саме серце "імперії зла". Глибока криза СРСР виявилася в Афганістані, де комуністичний переворот 1978 року і советська зброя

Михайло Кучер

РЕФОРМИ ЧИ ПРОПАГАНДА?

на інтервенції вперше штовкнула на спротив. Соціальна база яку міг спертися СРСР в Афганістані тільки не поширилася, але все зменшується. Це привело до тяжкої і довгої війни колоніального характеру.

Агресивна політика СРСР почалася з окупації України і Грузії 1921 року, далі була збройна інтервенція в Мадярищині і Чехо-Словаччині. Афганістан став першим прикладом того, що соціальна база, на яку міг спертися окупант, завалилася.

Був час, коли СРСР обманював людей своєю ідеологією. На Москву зверталися очі народів з надією хуткого ненормального економічного розвитку. Війна в Афганістані показала світові можливість всенародної війни за незалежність.

Польща і Афганістан показали світові, що найбільшою загрозою для червоної імперії є надія на спротив, що веде до політичної незалежності. Уже тепер СРСР мусять рахуватися із спротивом повновладних народів. Політика Кадара після кривавого придушення протисовєтської революції показала, що комуністична партія — в даному випадку мадярська, за нею всі інші — не може залишатися в стані ізоляції від свого суспільства. Це саме завважується і в Польщі.

Захід шукає аналогії до реформ Горбачова, тому згадано, що цар Микола І ніби мав сказати: "Я не правлю Імперією, за мене це роблять десять тисяч чиновників" (урядовців), тепер можна сказати, що замість чергового генерального секретаря СРСР править номенклатура. Чи від того легше повновладним народам?

Згідно з двома останніми рішеннями ЦК звільнено 140 дисидентів, але жаден "указ" не був опублікований в СРСР. Як не погодити з "гласністю" Горбачова. Притому кожен звільнений дисидент має підписати зобов'язання, що не буде займатися протисовєтською діяльністю. Підписуючи зобов'язання ніби признає за собою вину, якої не було, або яку дисидентів "доказано" під тортурами. Місцева влада дуже легко знайде відомості зобов'язання "доброї поведінки", царської "благонадійності" і кожного дня може арештувати когось з них. Усі місцеві КГБ мають свої "конституції".

Вимоги писати "зобов'язання" не робити антисовєтської пропаганди викликають недовіру до широти намірів Горбачова. Як можна просити вибачення за неіснуючий злочин! Хрущов звільнив дуже багато в'язнів, але після нього табори повільно смерті знову наповнилися.

Горбачов запросив до Москви на "мирну конференцію" західню еліту для пропаганди своїх реформ. Гостей переконавано, що в СРСР провадиться революційні зміни, що наступає "широка демократизація суспільства" і що зміни справжні. Горбачов запевняв гостей, що "буде нове трактування гуманітарних проблем".

Гості з-за кордону, які вміють мислити самостійно, як наприклад Джін Кирпатрік, колишня амбасадор ЗСА до ООН, ставили питання одверто — маємо вірити в революційні зміни в СРСР у редакції Горбачова, чи це є тільки тактика допомоги опанувати становище в країні і поза її межам? Чи потребує Горбачов мир, якому ніхто не загрожує, щоб зосередитися на модернізації советської економіки? Чи потрапить Горбачов провадити менш агресивну закордонну політику і чи армія на таку йому дозволить. Покищо СРСР посилає закордон у країни третього світу велику кількість зброї, яка на оборону ніяк не потрібна.

Сахарову дозволено промовити до гостей тільки десять хвилин, і то не до всіх, а до вибраних, найбільш довірених. Коли після звільнення із заслання Сахаров промовляв до колег-академіків, його промову зустріла мовчанка. Повідомлення про апблюдисменти були неправдиві для закордону.

Горбачов часто понад голови урядов промовляє "до народу", але як "народ" може допомогти і видобути із себе більше енергії і краще працювати, не знаючи змісту змін?

Андрія дівчата бігли надвір, копали землю, або давали ніби копати, та сіяли конопі, промовляючи: "Андрію, Андрію, я на тебе конопісію. Димкою (спідницею) волочу, бо вийти заміж хочу".

То знову ходили дівчата підслухувати під вікном сусідів. Як почули "Диди" — дівчина вийде заміж, а почес дівчина "Сиди", то знає, що ще довго буде дівчати. Підслухували розмови в хаті, і від перших слів, що їх почули, ворожили свою майбутність. Запитували те першого зустрічного чоловіка, яке його ім'я. Таке ім'я матиме суджений тієї дівчини, яка запитувала. Сон під свята Андрія мав особливе значення у ворожбі дівчат.

Здебільшого до хат заздалегідь сходилися дівчата на вечірній. Вони собі приносили все, що було потрібне для вечора. Брели з собою кужіль, щоб прости, або й нитки, щоб вишивати. Розуміли, що в той вечір вони не прали й не вишивали, але все приготували, щоб дати доказ своєї працьовитості. Згодом відбувалася загальна гостина-вечеря. Страви мали бути всі пісні. На таких святоандріївських вечорах ніколи й ніхто не говорив нічого сумного. Центром уваги була молодь і це був справді вечір молоді. Вона сама собі ворожила, сама себе розважала без будь-якого втручання старших осіб.

Життя й до розкриття загадки існування людини в дачасному світі, врешті до збагнення суті життя, як його запланував Абсолют.

І в тому усвідомленні знаходжу підтвердження вислову Ніше, бо на власному досвіді я переконався, що ніяка сила не пограбує мене з тих переживань, які довелося мені зазнати завдяки знайомству з Лесичем.

Ми познайомилися випадково. Були сусідами на подолі міста — він жив при 11-й вулиці між авеніями "Б" і "С", а я при 9-й вулиці між авеніями "С" і "Д". Місцем наших зустрічей був парк і променада над річкою "Іст-рівер", куди виходили ми погуляти чи посидіти на лавочці з маленькими дітьми, поки піти на чорну роботу, яка чекала "грінорі".

Одного дня підійшов до мене енергійний, меткий, жвавий, життєрадісний чоловік з темною чуприною, з блискучими електризуючими очима, потис мені долоню і, представившись, спитав, чи можемо погуляти, на що я радо погодився. Він відразу покликав мене своєю товариською адачею, несимущено поведінкою, своїм темпераментом, ерудицією, глибиною, ясністю, президією, самостійністю й оригінальністю думки, обгрунтованістю поглядів, логікою висновків. Був митливим спостерігачем, мав здібність глибоко вникати в тайники й нюанси власної та людської психіки. Відзначався феноменальною фотографічною пам'яттю, мав енциклопедичне знання, знав багато наших видатних постатей та безліч деталей і анекдотів із їхнього життя та діяльності. Був колоритним і образним оповідачем. Оповідючи, Лесич ніколи попадав у самозабуття, у транс. Він не зауважував присутності свого співрозмовника, а розказував наче сам про себе, сам реагував на свою розповідь, сам драматизував її — він діяло, полемізував, сердився, сміявся.

Я не раз підказував йому взятися за прозову творчість, за "широке полотно", писати спогади, біографічні романи, що їх нашої літератури бракує, а вони такі потрібні порівняльно з інфліцією поезії, в якій попри вартісні речі трапляються й віршоробні, а то й графомансько-лубочні. Та й читачка публіка воліє нарративні писання ніж римовані, які інколи звичайному читачеві трудно сприйня-

рецію" західню еліту для пропаганди своїх реформ. Гостей переконавано, що в СРСР провадиться революційні зміни, що наступає "широка демократизація суспільства" і що зміни справжні. Горбачов запевняв гостей, що "буде нове трактування гуманітарних проблем".

Гості з-за кордону, які вміють мислити самостійно, як наприклад Джін Кирпатрік, колишня амбасадор ЗСА до ООН, ставили питання одверто — маємо вірити в революційні зміни в СРСР у редакції Горбачова, чи це є тільки тактика допомоги опанувати становище в країні і поза її межам? Чи потребує Горбачов мир, якому ніхто не загрожує, щоб зосередитися на модернізації советської економіки? Чи потрапить Горбачов провадити менш агресивну закордонну політику і чи армія на таку йому дозволить. Покищо СРСР посилає закордон у країни третього світу велику кількість зброї, яка на оборону ніяк не потрібна.

Сахарову дозволено промовити до гостей тільки десять хвилин, і то не до всіх, а до вибраних, найбільш довірених. Коли після звільнення із заслання Сахаров промовляв до колег-академіків, його промову зустріла мовчанка. Повідомлення про апблюдисменти були неправдиві для закордону.

Горбачов часто понад голови урядов промовляє "до народу", але як "народ" може допомогти і видобути із себе більше енергії і краще працювати, не знаючи змісту змін?

Андрія дівчата бігли надвір, копали землю, або давали ніби копати, та сіяли конопі, промовляючи: "Андрію, Андрію, я на тебе конопісію. Димкою (спідницею) волочу, бо вийти заміж хочу".

То знову ходили дівчата підслухувати під вікном сусідів. Як почули "Диди" — дівчина вийде заміж, а почес дівчина "Сиди", то знає, що ще довго буде дівчати. Підслухували розмови в хаті, і від перших слів, що їх почули, ворожили свою майбутність. Запитували те першого зустрічного чоловіка, яке його ім'я. Таке ім'я матиме суджений тієї дівчини, яка запитувала. Сон під свята Андрія мав особливе значення у ворожбі дівчат.

Здебільшого до хат заздалегідь сходилися дівчата на вечірній. Вони собі приносили все, що було потрібне для вечора. Брели з собою кужіль, щоб прости, або й нитки, щоб вишивати. Розуміли, що в той вечір вони не прали й не вишивали, але все приготували, щоб дати доказ своєї працьовитості. Згодом відбувалася загальна гостина-вечеря. Страви мали бути всі пісні. На таких святоандріївських вечорах ніколи й ніхто не говорив нічого сумного. Центром уваги була молодь і це був справді вечір молоді. Вона сама собі ворожила, сама себе розважала без будь-якого втручання старших осіб.

Життя й до розкриття загадки існування людини в дачасному світі, врешті до збагнення суті життя, як його запланував Абсолют.

І в тому усвідомленні знаходжу підтвердження вислову Ніше, бо на власному досвіді я переконався, що ніяка сила не пограбує мене з тих переживань, які довелося мені зазнати завдяки знайомству з Лесичем.

Ми познайомилися випадково. Були сусідами на подолі міста — він жив при 11-й вулиці між авеніями "Б" і "С", а я при 9-й вулиці між авеніями "С" і "Д". Місцем наших зустрічей був парк і променада над річкою "Іст-рівер", куди виходили ми погуляти чи посидіти на лавочці з маленькими дітьми, поки піти на чорну роботу, яка чекала "грінорі".

Одного дня підійшов до мене енергійний, меткий, жвавий, життєрадісний чоловік з темною чуприною, з блискучими електризуючими очима, потис мені долоню і, представившись, спитав, чи можемо погуляти, на що я радо погодився. Він відразу покликав мене своєю товариською адачею, несимущено поведінкою, своїм темпераментом, ерудицією, глибиною, ясністю, президією, самостійністю й оригінальністю думки, обгрунтованістю поглядів, логікою висновків. Був митливим спостерігачем, мав здібність глибоко вникати в тайники й нюанси власної та людської психіки. Відзначався феноменальною фотографічною пам'яттю, мав енциклопедичне знання, знав багато наших видатних постатей та безліч деталей і анекдотів із їхнього життя та діяльності. Був колоритним і образним оповідачем. Оповідючи, Лесич ніколи попадав у самозабуття, у транс. Він не зауважував присутності свого співрозмовника, а розказував наче сам про себе, сам реагував на свою розповідь, сам драматизував її — він діяло, полемізував, сердився, сміявся.

Я не раз підказував йому взятися за прозову творчість, за "широке полотно", писати спогади, біографічні романи, що їх нашої літератури бракує, а вони такі потрібні порівняльно з інфліцією поезії, в якій попри вартісні речі трапляються й віршоробні, а то й графомансько-лубочні. Та й читачка публіка воліє нарративні писання ніж римовані, які інколи звичайному читачеві трудно сприйня-

ти. Прозовими творами з акцією можна б привичати нашу громаду читати лектуру. Але Лесич був одержимий поезією, а його непосидюча влада не давала йому терпцю писати роман, повість чи сагу.

Анна Білик

Книжка доказів і аналізу

З дочатком жовтня у західнонімецькому видавництві Гельмута Вільда в місті Зоненбул появилась книжка Ганса Петера Рульмана "Дер Фаль Дем'янок" ("Справа Дем'янка").

Ганс Петер Рульман — західнонімецький журналіст, автор численних книжок та статей німецькою, англійською та хорватською мовами. Книжка "Справа Дем'янка" має повитися незалежним також англійською та французькою мовами. Вона має 240 сторінок і вміщує низку фотографій та документів стосовно Івана Дем'янка, якого під сучасну пору судять в Ізраїлі. Іван Дем'янок, за походженням українець, який після Другої світової війни емігрував у ЗСА, де й став громадянином цієї держави. Понад півтора року тому, на основі советського нібито автентичного документу, його позбавили американського громадянства й видали Ізраїлю. Іван Дем'янок, мовляв, він був єдиним злочинцем, винним у спалюванні жидів у концетраційному таборі Трєблінка.

Єдиним документом у страшному звинуваченні служити ізраїльським судовим властям "Службова картка", що її знайшли в советських архівах, та яку советські офіційні чинники передали Ізраїлю. На останній, 240-й, сторінці книжки вміщене повідомлення з 2-го вересня ц.р. про те, що відомий американський Інститут МекКрон хемічно проаналізував цей головний документ і встановив, що наклепне на документі фото, вміщує титаніюмоксид, хемічний розчин, який при чорно-білій фотографії відомий шойно з 60-х років. Таким чином суд над Дем'янком набирає особливої уваги й викликає запитання, кому потрібний був такий процес і кого хотіли в Ізраїлі судити? На це питання пробує відповісти автор книжки "Справа Дем'янка". Книжка поділена на 51-ну частину, і впродовж її згідно з подіями, що їх автор затримує.

Доповнена книжка вступним словом та розділом "Українці й жиди" Гельмута Вільда, який у вступі зазначає, що українська нація зазнала страшних спус-

тошень після приходу до влади большевиків. Закремі трагічними для України були 1932 та 1933 роки, коли, — як зазначає автор, — голодом було замордовано понад 7 мільйонів українців. "Рульман об'єктивно аналізує обставини, в яких проходить процес над Дем'янком та зазначає, що ізраїльська преса і Верховний Суд ще до початку судового процесу висловили задовід підсудного. Він наводить цитати деяких ізраїльських свідків та офіційних чинників, які зазначили, що не важко, чи Дем'янок винен або ні, бо йдеться про показовий процес.

У частині "Шлях Дем'янка" Рульман наводить епізоди з життя підсудного, який служив у советському війську, потрапив у полон, а пізніше вступив до РОА. В частині "Доказові матеріали" наводиться довідково "Г. П. Рульман доводить, що нема ні одного доказового матеріалу проти Дем'янка, а зфабрикований "документ" "службової картки" виявився "документом", який, як такий, не міг існувати.

У частині "Іван мертвий" Рульман наводить свідчення під присягою свідка Розенберга, який, мовляв, сам хвалився про вбивство горезвісного Івана Грозного, а на суді проти Дем'янка заявив, що він під присягою збрехав. Після сорок років він пригадав собі, що саме Дем'янок був Іваном Грозним.

Автор книжки Рульман позбирав дотеперішні висловлювання свідків, а також вагомі матеріали на оборону Дем'янка. Книжка Рульмана "Справа Дем'янка" є явним доказом того, що в Ізраїлі судять не Дем'янка, а якусь уявну постать, з якою пенсіонер з Клівленду не має нічого спільного. В книзі не тільки зібрані цікаві матеріали, але й факти про те, що Іван Дем'янок є скорше жертвою інтриг, як звинуваченим.

У книзі сказано й про фінансові труднощі оборони і наведені конта, куди можна вплачувати гроші. Книжку, за оплатою 20 нім. марок, можна замовляти у: Verlag Helmut Wild, 7419 Sonnenbuehl, Wes. Germany.

В Полтаві, 15 липня 1974 (Із збірки "Землетрус")

Глянь довкола: на полі битви — золота пшениця: це дозріває щедрим урожаєм насичений полтавський землею анахронізм двадцятого століття — живий триюмф останньої з імперій.

Глянь довкола: на полі битви — золота пшениця: це дозріває щедрим урожаєм насичений полтавський землею анахронізм двадцятого століття — живий триюмф останньої з імперій.

Глянь довкола: на полі битви — золота пшениця: це дозріває щедрим урожаєм насичений полтавський землею анахронізм двадцятого століття — живий триюмф останньої з імперій.

Глянь довкола: на полі битви — золота пшениця: це дозріває щедрим урожаєм насичений полтавський землею анахронізм двадцятого століття — живий триюмф останньої з імперій.

Глянь довкола: на полі битви — золота пшениця: це дозріває щедрим урожаєм насичений полтавський землею анахронізм двадцятого століття — живий триюмф останньої з імперій.

Глянь довкола: на полі битви — золота пшениця: це дозріває щедрим урожаєм насичений полтавський землею анахронізм двадцятого століття — живий триюмф останньої з імперій.

Глянь довкола: на полі битви — золота пшениця: це дозріває щедрим урожаєм насичений полтавський землею анахронізм двадцятого століття — живий триюмф останньої з імперій.

Володимир Барагута

СПОГІД ПРО ПОЕТА — МИСЛИТЕЛЯ В ПОШУКАХ ЗА ІСТИНОЮ ТА ГЛУЗДОМ ЖИТТЯ

(Слово на вшануванні 82-м Відділом СВА пам'яті Вадима Лесича в 5-ту річницю його смерті)

Ніше висловився: "Ніхто не ограбить тебе з твоїх переживань".

Цей вагомий і глибокодумний вислів німецького філософа можна прикласти до мого знайомства, яке згодом перейшло в дружбу, в духове споріднення з поетом-мислителем — Вадимом Лесичем. У своїй поетичній творчості він був одержимий єдиною життєвою місією — пошуком за глумом життя, за сенсом буття людини в дачасному світі з прицілом на вічність. Так я розумів Лесичево життєве поклоння з розмов, гутірок, обміну думками, дискусій, ба навіть суперечок та з поетичної творчості цієї небуденної, рідкісної в нас людини, з якою доля звела мене випадково незабаром після мого прибуття до Нью Йорку.

Я стояв у тіні Лесичевої духовності, з якої променіли його таланти, його ясні обдурювання, його інтелектуальні цінності, чуттєва наснага й чорнокнижницька магія поетичного слова. Я відчував, що знайомство і дружба з цим великим духовим наслідком й чуттєвої напруги людської відкриває передо мною нові горизонти, нові перспективи, незауважені мною тайники життя та вказує шляхи й засоби, які ведуть людину до зрозуміння її поклоння в

У СВОЄМУ ТЕЛЕВІЗІЙНОМУ інтерв'ю президент Роналд Реген хоча формально не дав одобрення одній чи другій кандидатурі на президентську номінацію Республіканської партії, але публічно похвалив і вимінив віцепрезидента Джорджа Буша. Хвалюючи свого заступника, президент Реген заявив, що Буш не був одним із тих президентських заступників, який сидів і чекав чи є для нього якась праця, навпаки, він один з кращих віцепрезидентів у моїй пам'яті, який завжди брав активну участь в усіх важливих діях.

ВИЯВЛЯЄТЬСЯ, ЩО УПРАВА міста Нью Йорку та телевізійна мережа ЕН-Бі-Сі дійшли до обоюдної згоди щодо остання й надалі залишатися в Нью Йорку, де має свої приміщення в Центрі Рокфеллера впродовж останніх 50-ти років. Таку заяву мають опублікувати мейор міста Едвард Кач і президент телевізійної мережі ЕН-Бі-Сі Роберт Райт в приміщенні Мської управи. Як і податкові улегшення одержало НБС невідомо, однак мусили бути настільки приманливими, що вони вирішили залишитися в Нью Йорку, нехтуючи спонуканнями Нью Джерзі.

ЧЕХО-СЛОВАЦЬКИЙ КОМУНІСТИЧНИЙ уряд виступив проти дисидентської групи „Хартія-77” і заборонив її кривникам влаштовувати в Празі демонстрацію в оборону прав людини. Представники групи формально звернулись були до урядових інстанцій за дозволом вважати, що у цілому світі народи відзначають Міжнародний день прав людини і вони хотіли прилучитись до інших правозахисних груп. Тим разом уряд не зигнорував листа групи і на письмі дав негативну відповідь „Хартії-77” заборонивши її влаштовувати будь-які демонстрації чи маніфестації.

В ДАНСЬКІЙ СТОЛИЦІ Копенгагені відбулася щорічна конференція голів держав, які є членами Європейської економічної спільноти. Основними справами у програмі нарад була економіка, спад американського долара на європейських ринках, випрошення спільного бюджету для ЕЕС, субсидії для сільського господарства та поміч відсталі економічно країнам. Головам європейських країн не вдалось досягти порозуміння щодо субсидій малим і середнім сільським господарствам і ця проблема, здавалось би легка до розв'язання, стала причиною більших непорозумінь, які можуть мати наслідки для майбутньої праці в ЕЕС. В кожному разі, після закінчення нарад присутні не могли дійти до порозуміння у справі публікації спільного комунікату, який не повинен з'явитись. В часі нарад молоді данці демонстрували білі приміщення конференції проти політики ЗСА і Великобританії і зударялись з поліцією.

ГРУПА ЖИДІВ, ЯКИМ СОВЕТСЬКІ еміграційні власні, зокрема бюро ОВІР, відмовляються видати візу на виїзд за кордон, намагалися влаштувати в неділю, 6-го грудня білі приміщення міністерства закордонних справ СРСР демонстрацію і тут зударялись не тільки з міліцією, але в першу чергу з агентами КГБ в цивільно, які в жорстокий спосіб намагалися розігнати демонстрантів, а при тому між ними і жидами відбувся менш-більш такий діалог: „Де ви виродки народились?” — кричали кагебісти. „Чому не їдете до Біробіджану, держава опікувалася вами, дала вам опіку і нашою працею ви здобули високу освіту, а тепер виступаєте проти СРСР?” Жиди відповідали, що СРСР потоптав гідність людини, бо кожна людина має право вибирати для себе місце замешкання згідно з її уподобанням. З криком „провокатори” кагебісти урвались в середину товпи, виравали з рук плякати, фотоапарати, фізично потурбували кілька осіб, а американського кореспондента телестанції Сі-Ен-Ен Пітера Арнета прямо на руках винесли з апаратурою до „чорного ворона” і вивезли з місця демонстрації. Американська амбасада в Москві заперечувала проти поведінки КГБ, а Арнета по чотирьох годинах звільнили.

В українському...

(Закінчення зі стор. 1)

дерев'яних зрубів Східної і Центральної Європи.

В минулому на Україні було багато лісів і головним будівельним матеріалом було дерево, з якого будували і хати, і палаци. По всій Україні збереглися сільські церкви і дзвіниці. Дерев'яна церква традиційно складається з трьох частин або зрубів: притвора, центральної частини (нави) і східної частини за іконостасом (вівтаря). Кожна частина має окрему покрівлю. Будівля церкви, дзвіниці, брама і огорожа навколо церковного двору склали архітектурний ансамбль.

Українська дерев'яна архітектура розвивалася протягом тисячоліть на основі народних традицій, застосовуючи стилі і підходящі впливали, які відповідали уживаному будівельному матеріалові і смакам будівничих та замовників споруд. Однією з особливостей народної архітектури було те, що в ній традиційні стилі ажували одночасно з розвитком і застосуванням нових.

Церкву завжди проектували як тримірний і симетричний мистецький твір, так щоб вона гарно виглядала з усіх боків. Головними композиційними елементами церковної архітектури були: підпорядкування покрівлі бічних частин будівлі церковній наві, симетрія і виявлення внутрішніх просторів у зовнішньому вигляді будівлі. Точна відповідність зовнішнього вигляду будівлі планові є типовою і можливо унікальною для української дерев'яної архітектури, особливо церковної. Красою цієї архітектури є різноманітні мальовничі верхи церков.

Творчий геній українських майстрів найкраще виявився у сміливому і новаторському проектуванні споруд на сході України. Для архітектури на захід-

ніх землях характерні різноманітні форми і збереження архаїчних деталей. Тут виробився імпозантний оригінальний тип дерев'яних синагог, в яких поєднувалися старі релігійні традиції з елементами світської дерев'яної архітектури місцевості старої України.

Багато пам'яток дерев'яної архітектури було зруйновано протягом непевних років ХХ століття. В той час, як багато церков на західних землях України збереглося до 1980-тих років, практично вся народна архітектура спадщина східних і центральних земель була знищена через байдуже, а часто й вороже ставлення комуністичного режиму. Всі дерев'яні синагоги були зруйновані німцями під час окупації України в Другій світовій війні.

Глибока прив'язаність українців до дерев'яної архітектури виявилася в їх бажанні увічнити на нових поселеннях традиції дерев'яної архітектури своїх предків. Тому нема нічого дивного, що не тільки перші поселенці в ЗСА, але й сучасні американці українського походження прагнуть зберегти в церковній архітектурі свою культурну спадщину.

Куратором виставки „Дерев'яні храми України” є Тит Геврик, директор будівельного розвитку Пенсильванського університету. Він є автором каталогу виставки, що має 112 сторінок і містить 200 ілюстрацій — фотографій та рисунків, такою мапу. Каталог вийшов у двох виданнях — українською та англійською мовами. Дерев'яні моделі церков побудував для виставки Богдан Певний. Мистецьке оформлення виставки запроектував Зенон Фещак, завідувач відділу мистецтва в Порт оф Пістори Музеї у Філадельфії. Під час виставки триватиме показ проєкти, пояснення англійською і українською мовами.

Адреса Українського Музею: 203 Друга авеню (біля 12 вул.), Нью Йорк, Н.Й. 10003. Музей відкритий від середи до неділі від 10-ї до 5-ї год. Вступ — 1 дол. сеньйори і студенти 50 ц. діти до 6 років безплатно. Виставка частково фінансована Ньюйоркською стейтовою мистецькою радою і Відділом культури міста Нью Йорк.

ПОМИНЕНО ФІЛЬДЕЛЬФІО

У інтерв'ю з представниками УМІ, що було поміщено в „Свободі” з 8-го грудня ц.р. поминаємо вчеплюючи філії УМІ дуже активну та велику філію у Філадельфії. — Ред.

ІРАНСЬКІ РАКЕТНІ ЧАСТИНИ обстріляли знову ракетами китайського виробу „Сілкворм” територію Кувайту, головну рафінерію нафти і порти до яких прибувають кораблі багатьох держав світу, які купують нафту в тій країні. Очевидно, куwaitський уряд заперечував проти чергового обстрілювання його території і погрозив, що внесе скаргу до Ради Безпеки ООН.

У ВАШІНГТОНІ ВШАНОВАНО п'ятьох осіб, що їм призначено нагороду Кеннеді Центру за їхній мистецький вклад. Нагороджені були Беті Дейвис — акторка, Перрі Комо — співак, Семмі Дейвис, мол. — співак-танцюрист, Натан Мільштайн — скрипаль та Алвін Ніколаєс — хореограф. На концерті в їхню честь несподівану похвалу віддано композиторові Ірвінгові Берлінові, якому незабаром сповниться 100 років, а будучи останньою в не дуже доброму стані здоров'я не міг прибути до Вашингтону. Президент Роналд Реген з дружиною Ненсі були присутніми на концерті. Коли ж вітали нагороджених в Білому Домі, то президент Реген, звертаючись до акторки Б. Дейвис, сказав: „Якщо б в Голлівуді мені давали такі добрі ролі, як Вам і я їх виконував так добре, як Ви, я ніколи не виїжджав би звідти”.

Ділимося болючою вісткою з Родиною, Приятелями та Знайомими, що 25-го листопада 1987 року відійшов у Вічність на 77-му році життя наш Дорогий БАТЬКО

бл. п.

Данило Сливка

ПОХОРОНИ Покійного відбулися 28-го листопада 1987 р. в Далес, Тексас.

Залишив в смутку СИНА і дві ДОНЬКИ з Родинами

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 7-го грудня 1987 р. відійшла у Вічність на 69-му році життя наша Найдорожча

МАМА і БАБЦЯ

бл. п.

ОЛЬГА ВАЦЯК

нар. в Макошино, Сх. Україна.

ПАРАСТАС в четвер, 10-го грудня 1987 р. о год. 7 30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью Йорку. ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в п'ятницю, 11-го грудня 1987 р. о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Юра, а відтак на українській православній цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Залишив в глибокому смутку: доньку — ВАЛЕНТИНУ КЕННЕДІ з мужем МИХАЙЛОМ внучка — АНДРІЯКА і ХРИСТИНУ та ближчу і дальшу Родину в Україні

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 8-го грудня 1987 р. по тяжкій недугі проживши 71 років відійшла у Вічність наша Найдорожча

МАМА, БАБЦЯ, ПРАБАБЦЯ і СЕСТРА

бл. п.

Дарія з Артимішинів Черник

ПАНАХИДА буде відправлена в четвер, 10-го грудня ц.р. о год. 8-ї веч. в похоронному заведенні Насевичів при 109 East Tabor Rd. Philadelphia, Pa.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ в п'ятницю, 11-го грудня 1987 р. о год. 9-ї ранку в парафії св. Архистратига Михаїла, 1013 Fox Chase Rd. Jenkintown, Pa. а відтак на український католицький цвинтар у Fox Chase, Pa.

Горем прибиті:

сини — МАКСИМ з дружиною ПЕТРУСЕЮ та дитям МАРКІЯНОМ, ЯРОСЛАВОМ і АНДРІЕМ з родинами ОЛЕКСАНДЕР з дружиною ЗЕНОЮ та дитям ОЛЕГОМ, ІГОРЕМ та МАРТОЮ донька — ХРИСТИНА з мужем ПЛОБОМИРОМ ДЕМАНИЧУКОМ сестра — ОЛЕКСАНДРА ЧУБАТА з родиною братова — ЛЮБА АРТИМИШИН з родиною брат — БОГДАН АРТИМИШИН з дружиною ТЕОФІЛЕЮ та родиною та ближча і дальша Родина

Замість квітів просимо складати пожертви на Український Освітньо-Культурний Центр, релігійній інституції та молодечій організації.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ В НЕБЕСНІ ПРОСТОРИ, 22-го грудня 1986 р. нашої Дорогої ДОНІ А СЕСТРИ

бл. п.

ОКСАНИ-БОГДАНИ ПАПІВ

будуть відправлені

СВЯТІ ЛІТУРГІЇ з ПАНАХИДАМИ за душу Покійної

в церквах:

22-го грудня 1987 р., год. 7:30, свв. Петра і Павла, Коговс, Н. Й.; св. П'я Х в Гюстоні, Тексас; Преч. Діви Марії в Норт Порті, Фла.; 21-го грудня 1987 р., год. 8-ма, св. о. Миколая у Вотерваллі, Н. Й.; свв. Володимира й Ольги в Чикаго, Ілл.

В Канаді: св. Духа в Гамільтоні, Онт.; свв. Петра й Павла у Скарборо, Онт. і Воздвиження Чесного Хреста в Тандер Бей, Онт.

Просимо Родину, Приятелів і Знайомих у цих днях згадати у своїх молитвах Покійну.

З великою адячністю: родичі — МИКОЛА А ОЛЬГА ПАПІВ сестра — НУСЯ з чоловіком

З болем серця повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що 28-го листопада 1987 р. відійшла у Вічність на 91-му році життя моя Найдорожча СЕСТРА

бл. п.

ІРЕНА з ДЗУНДЗІВ РЕШЕТИЛОВИЧ

ПРОФЕСОР МУЗИКОЛОГІ Численна громада Великого Дітроїту, відправляє Покійну на місце її Вічного Спокою 28-го листопада 1987 р. СТЕПАНІЯ з ДЗУНДЗІВ ЛУЖЕЦЬКА

Український Спортивний Клуб в Нью Йорку

ділиться болючою вісткою зі своїм Членством і Українською Громадою, що дня 28-го листопада 1987 р. відійшов у Вічність довголітній та зразковий член Клубу

бл. п.

МИХАЙЛО ІВАСІВКА

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в дні 2-го грудня 1987 року з церкви св. Юра в Нью Йорку на український православний цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Брук, Н. Дж.

Вш. Дружині, Синам і всій Родині Покійного висловлюємо глибокі співчуття. ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа УСК-у

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в неділю, 6-го грудня 1987 р. відійшов у Вічність наш Найдорожчий

БАТЬКО і ДІДО

бл. п.

Теодосій Колесник

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 9-го грудня 1987 р. о год. 2-ї по пол. в похоронному заведенні Otto Redanz Michigan Ave at 10th Street, Niagara Falls N.Y. а відтак Тілінні Останки будуть перевезені на цвинтар Oak Niagara Falls N.Y.

Залишив у смутку:

синів —

БОРИСА

ЛЕОНІДА

дочку — ЄВГЕНІЮ з мужем ОСИПОМ

внучки — СВИТЛІАНА і ХРИСТІЯ

та ближчу і дальшу Родину в Україні і на еміграції

THE MUSE IN PRISON

by Yar Slavutych

Короткі нариси силуеток українських поетів, замучених більшовиками в тюрмах і концтаборах та переклади їх поем.

Ціна 3.00 дол. з пересилкою. Замовляти у

ВИДАВНИЦТВО „СВОБОДА”

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці стейту Нью Джерзі обов'язують 6% стейтового податку.

ШКОЛА СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЮАРКУ, Н. Дж.

запрошує на

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК І ЩЕДРИВОК

в неділю, 20-го грудня 1987 р., о год. 1-ї по пол.

в церкві св. Івана Хрестителя, Ньюарк, Н. Дж.

719 Sanford Avenue, Newark, N.J. (201) 371-1356

В програмі: колядки, щедрівки, живий вертеп, міжнародні колядки у виконанні учнів ШКОЛИ СВ. ІВАНА

Наукове Товариство ім. Шевченка в Нью Йорку

запрошує Членів й Українське Громадянство на

ДОПОВІДЬ

„СЛОВО О ЗАКОНІ І БЛАГОДАТІ”

МИТРОПОЛИТА ІПАРІОНА;

„ПАМ'ЯТЬ І ПОХВАЛА

ВОЛОДИМИРОВІ МОНАХА ІКОВА”

яку виголосить

Мирослав Лабунька

що відбудеться

в суботу, 19-го грудня 1987 р., о год. 5-ї веч.

в домі НТШ в Нью Йорку

при 63 Четверта Авеню, між 9 і 10 вулицями

ФУНДАЦІЯ УВУ

організує восьму з ЧЕРГІ (п'ятитижневу)

СТУДІЙНУ ПОЇЗДКУ

„СТЕЖКАМИ БАТЬКІВ ПО ЕВРОПІ”

від 3-го липня до 10-го серпня 1988 року

для студентів 18-26-го років життя

(під керівництвом д-ра Петра Гоя і панни Ліди Чорної)

Як частину поїздки, СТУДЕНТИ можуть одержати кредити за один або два курси: (Elective, 3 або 6 кредитів)

Студенти відвідають: Мюнхен, Венецію, Рим, Флоренцію, Монте Карло, Люрд, Париж, Женева, Монте, Зальцбург, Відень, Помпеї, Соренто та інші.

Повний кошторис за п'ять тижнів приблизно від 3,000 до 3,500 дол.

ПРОСИМО ЗГОЛОШУВАТИСЯ до кінця січня 1988

а) В справі програми і стипендії д-р Петро Гой (тел.) — (212) 254-1571 або на адресу: UFU Foundation, 203 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

б) ТРАНСПОРТ: літак, Eurailpass, звертатися на адресу відомої української агенції (залучуючи чек на 150.00 дол.)

АДРЕСА: KOBASNIUK TRAVEL INC., 157 Second Avenue, New York, N.Y. 10003. Tel. 1-212-254-8779

Докладніші інформації будуть подані пізніше

Український Хор „ДУМКА” в Нью Йорку

Український Спортивний Клуб в Нью Йорку

випаштовують в суботу, 9-го січня 1988 р., год. 9-та веч.

МАЛАНЧИН ВЕЧІР

в залі Українського Народного Дому, 140 Друга Авеню в Нью Йорку, Н. Й.

Грає оркестра „Червона Калина”

Весела програма з участю жіночого ансамблю хору „Думка”

БУФЕТ у ЗАРЯДІ ВШ ПАНЬ

Столи просимо замовляти в п. Мирослава Купинича, тел. (718) 672-9344

Четвер, 31-го грудня 1987 року

Початок о год. 9-ї веч.

Новорічне привітання зложить артистка

українських театрів ІВАННА КОНОНІВ

Оркестра: Богдана Гіряка

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ в ІРВІНГТОНІ

140 Prospect Avenue, Irvington, N.J. 07111

має шану запросити Українське Громадянство на

Традиційну Зустріч Нового 1988 Року

Просимо резервувати столики (побажане на 6 осіб) до 26-го грудня ц.р. в Канцелярії Українського Народного Дому, або телефонічно на: (201) 375-0156 або (201) 372-9856 Вступ — 35 дол. від особи

Гарячий і холодний буфет, включно з напійками при ЗУСТРІЧІ НОВОГО РОКУ — кава та солодке.

Оригінальні старинні карти

УКРАЇНИ
XVII-XVIII століття

Формат: фоліо, мінерити, історичного характеру картуні, площі часто ручні копіювання, у титулі казав "Україна". Як документ — наявний доказ давнього існування української державності, а вправі у рами — чудові картини нашої старовини і приємний дарунок з нагоди родинних чи громадських святкувань.

Кан. дол. 400.00 за карту
Рідкісні й кількість дуже обмежена.
По докладнішому поясненню, пишуть до:

„Наша Слава“

7 DeForest Road, Toronto, Ontario M6S 1H5, Canada

U.K. RECORD PRODUCTIONS
is pleased to present the newВЕСЕЛІ НОЧІ (HAPPY NIGHT)
RECORD ALBUM

Get your album autographed at the New Years Eve Dance at the Holiday Inn of Somerville.
Albums will be available at your Ukrainian store or order directly from us.
Send \$7.00 plus \$3.00 shipping and handling for record or cassette to:

U.K. RECORD PRODUCTIONS

P.O. Box 297, Liverpool, N.Y. 13088

Please allow 6-8 wks. delivery. Money Orders only.

New York residents add 7% sales tax.

Маємо ще на складі книжку поезій

Ярослава Славутинча

ТРОФЕЇ

1938-1963

Видавництво „Славута“, Едмонтон, 1963, з друкарні Алберта
Прінтинг, стор. 320. Тверда обкладинка.

Ціна \$12.00

Книжку можна набути:

Svoboda Book Store

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язує 6% ставкового податку.

Маємо на складі книжку

І. Форденка

СИСТЕМА ЧУДЕС

В двох частинах, зібрана в одному томі:

1. МАРКСИЗМ ЗБЛИЗЬКА

2. ПІШКОМ ПО УЯВЛЕННЮ УКРАЇНИ

Накладом автора, Чикаго, 1981, стор. 260, ціна 7.50 дол.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язує 6% ставкового податку.

Увага! УВАГА!

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ

видав і рекомендує збірку нот

Нестор Нижанківський

ВИБРАНІ ФОРТЕП'ЯНОВІ ТВОРИ

Музична редакція і передмова проф. Дарія Каранович.
Збірка включає твори для молоді та старших. Ціна \$20.00.

з перекладом.

Покупці зі стеїту Нью Джерсі при замовленні книжок зобов'язані додати до відповідної суми ще 6% ставкового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Увага! УВАГА!

НОВЕ ВИДАННЯ

ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ
ДЛЯ МОЛОДИХ

Старий і Новий Заповіт

Унікальна книга має:

Розмір: 10 x 7 1/2. Стор.: 520. Тверда обкладинка. Мали.

Кольорові ілюстрації. Ціна: 20.00 дол.

Мешканців стеїту Нью Джерсі обов'язує 6% ставкового податку.

Замовляти:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

UNIVERSITY OF MINNESOTA

has an open position of

PROJECT COORDINATOR/INDEXER

The Immigration History Research Center, a research facility and special collection dedicated to the study of American immigrant and ethnic groups from Eastern, Central, and Southern Europe and the Near East, seeks a qualified individual to coordinate the Svoboda Index Project. This project is a joint venture of the IHRC and the Ukrainian National Association to publish a retrospective index to the Ukrainian American newspaper Svoboda.

DUTIES: Selecting items from newspaper for index; supervising computer data entry of index terms; coordinating index publication production; proofreading and editing; preparing budget and status reports; assisting in project publicity efforts.

QUALIFICATIONS Required: — BA; fluency in written Ukrainian and English.

Highly desired — professional indexing experience (related library cataloging experience may be considered).

Desired — Masters degree in History, Slavic Studies, or Library Science; knowledge of Ukrainian and/or Ukrainian American history, publication editing and production experience; word processing background; supervisory experience; self-motivation and problem-solving ability.

SALARY: Negotiable. \$20,000 minimum.

APPOINTMENT TERM: One year with possibility of renewal depending upon funding.

10 APPLY: Send letter of application, resume, and names, addresses and phone numbers of three references by October 30, 1987.

JOEL WURL

SVOBODA Search Chair

Immigration History Research Center

826 Berry Street, St. Paul, MN 55114

The University of Minnesota is an equal opportunity educator and employer and specifically invites and encourages applications from women and minorities.

Приймається оголошення

СВЯТОЧНИХ ПОБАЖАНЬ

у „Свободі“

Адміністрація „Свободи“ запрошує шановних Читачів Установи Організації Товариства Професіоналів Купувати всі громадські і приватні свої традиційні свята, привітати у збіжковому Розданні, числі що закриває найвищий заступник святи.

Великий тираж „СВОБОДИ“ та відповідний зміст збіжкового святи, числі, надають таким побажанням окремий вартості і значення ШІНО ОГОЛОШЕНЬ

1 ціль через 1 шпальту \$ 7.00

1 ціль через 2 шпальти \$10.00

2 ціль через 2 шпальти \$20.00

3 ціль через 2 шпальти \$30.00

4 ціль через 2 шпальти \$40.00

5 ціль через 2 шпальти \$50.00

6 ціль через 2 шпальти \$60.00

та в інших розмірах.

за новим стилем до 12-го грудня 1987 р.

за старим стилем до 19-го грудня 1987 р.

При замовленні ПРОШУ ЗАНАЧАВАТИ НА КОТРІ СВЯТА Ого-лошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі, що з'явиться, надіслати свої замовлення.

Зголошення святих побажань, разом з грошовою оплатою, заповнювати від величності оголошення, надіслати до:

„СВОБОДА“

30 Montgomery Street

Jersey City, N.J. 07302

Пастирське...

(Закінчення зі стор. 1)

країна Петра і Павла, через яких увірвали в Ісуса Христа, Сина Божого; Азія, і Єфрез, і Пам — Івана Богослова; Індія — Тому, Єгипет — Марка; всі країни, і городи, і люди пошановують і славлять кожного свого учителя, що навчив їх православної віри. То й ми похвалимо, по нашій силі, хоч і малими похвалами великого вчителя і провідника, що створив велике і дивне, великого кагана нашої землі — Володимира...” („Слово о законі і благодаті”).

Християнство формує нове культурне обличчя народу, а разом з ним появляється у державі св. Володимира найбільша сила народу — Свята Церква із добре організованою ієрархією, духовенством і монашеством, яка започатковує і на довгі століття, аж по сьогоднішній день, бере провід у всій культурній праці народу.

Українська Церква з її прекрасним обрядом і її славними традиціями так тісно сплелася із життям народу, що вона і нарід стали прямо синонімом, що найкраще зрозуміли вороги нашого народу і тому не хочуть дозволити їй на свободі існування у своїй природній батьківщині. Всесила Українська Церква, не зважаючи на тимчасові сповидні ліквідації, чи заперки, силою своєї Божої природи, бо „пекельні ворота її не подолують” (Мт. 16,18), видержала віки неволі, бо її перні збереглися живими в душі і пам'яті народу. І саме тому ми маємо її сьогодні, хоч не перестають вдарили у неї ворожі хвилі, і ми зобов'язані її обороняти, як обороняли її наші предки. Бо кожен удар в Церкву — то удар у серце народу.

Не забуваймо ж, що Українська Церква — то духовна частина нашої колишньої держави. Вона — наше духовне батьківство серед чужих народів” ствердив Святий Отець, Папа Іван Павло II у своєму посланні з нагоди Тисячоліття в 1979 році. І вже добре зрозуміли були наші перші піонери — поселенці у ЗСА, що як прибули сюди ще перед сто роками, то єдиною їх підпорою, яка давала силу переносити усі злидні та наруги, була глибока віра в Бога та щире прив'язання й любов до своєї Церкви. І саме ця туга за своїм рідним, а зокрема за своєю Церквою, без якої не могли жити, туга за місцем, де могли б почути своє рідне слово і знайти розраду, спонукали просити Галицького Митрополита, пізнішого Кардинала Сильвестра Сембратовича, прислати до Америки своїх священників.

І ось, так зерно святої віри, засіяне перед тисяча роками св. Володимиром у Києві, упало на врожайну землю Америки, що розрослося, буйним деревом і з двома митрополіями ЗСА і Канади та двома єпархіями у Бразилії й Аргентині. А благословення нашого Галицького Первоієрарха Митрополита Сильвестра, скріплене благословенням його світлх наслідників Слуги Божого Андрія і Йосифа Ісповідника принесло і дальший ріст нашої Церкви у ЗСА, що відтворює окремо митрополією та трьома єпархіями із сотнями церков, сотнями священників, монахів і монахинь та сотнями тисяч Божого люду.

Усесь український Божий люд радіє, що дідався тисячоліття свого християнства, радіє теж зокрема і наша Церква у ЗСА, куди прибули в Україні батьки наші, а може й ми самі. То вона, як добра мати, старалась „зібрати дітей своїх, як квочка збирає курчат під свої крила” (Мт. 23,37), розсіяних по далеких просторах розлогої нашої країни, і допомогти у всіх ділянках церковного, культурного та національного життя. У ці наші ювілейні дні ми особливо повинні бути того свідомі.

Папа Іван XXIII назвав Церкву „Мати й Учителя” („Mater et Magistra”) і такою повинна вона бути і кожному з нас. Бо наша Церква, це справжня мати. Вона дає нам духовне життя через Святу Тайну Хрищення — „то увірве й охреститься, буде спасений” (Мрк. 16,16). Вона живить нас Божими правдами і хлібом життя — „коли зійде Дух істини, він наведе вас на всю правду” (Ів. 16,13), і „коли хтось їстиме цей хліб, житиме повіки” (Ів. 6,51). Вона купує нас, змиваючи усі наші провини Тайною Покаяння — „кому відпустите гріхи — відпустяться їм” (Ів. 20,23). Вона одягає нас чеснотами, щоб „надягнувши броню віри та любови й голом надії на спасіння, ми одержали спасіння через Господа нашого Ісуса Христа” (Сол. 5,8-9). Вона відшукує нас, коли хтось, не дай Боже, загубиться (притчі про заблукану вівцю, загублену драхму, блудного сина — Лк. 15). Вона, врешті, як добра мати, опікується нами, дослівно від коліски аж до гробу, а й потім, коли відходимо із цього світу, повсякчас пам'ятає про нас, „ктиторів і благодітелів” у своїх молитвах. — „Не може мати Бога за батька, — каже св. Кипріяні — хто не має Церкви за матір” („Єдність Церкви”, 6).

Наша Церква теж і справжня вчителька. Вона навчає нас правді віри: „Ідіть, отже, і зробіть учнями всі народи... навчаючи їх берегти все, що я вам заповідав” (Мт. 28,19-20). Вже змалку приготував до Святих Тайн, кожноразно пригадує принципи духовного життя та часто при помочі особливої Божої ласки своїм впливом докорінно перемінює вдачу людини.

„Хочемо надіятись, що з науки про Таїнство Церкви — повчас Папа Павло VI — постануть багаті благодаті для людей... а саме, щоб усі християни бачили справжнє обличчя Обручниць Христової, ... щоб бачили красу своєї Матері і Вчительки; щоб бачили простоту й маєстат цієї, гідної пошани, Установи” (слово на закінчення третьої сесії II Ватиканського Собору). І тому то „належати до Христового Містичного Тіла, що його Христос є невидимим Головою, а Христовий Намісник проповідником, душпастирем і учителем — каже Слуга Божий Митрополит Андрей — це найважливіший середніх луги і єдності із самим Христом Спасителем” (із проповіді в роковини коронації Папи Пія XII).

Відмічуючи Тисячоліття Українського Київського Християнства треба тому нам належно оцінити важливість приналежності до своєї рідної Української Церкви, дорожити нею і її прекрасним обрядом, користуватись її послугами, ставати в її оборони та

підтримувати її всіма нашими силами, бо за словами Святишого Отця Папи Івана Павла II, що їх сказав він у нашому митрополічному соборі у Філадельфії „усі ті, що є спадкоємцями української традиції, мають здійснити дуже важливе завдання в лоні Католицької Церкви”.

Нам треба тому, маючи особливий привілей жити в добі нашого християнського Тисячоліття, дякувати Господеві „за усі добродіїства, вчинені нам, які ми знаємо, і яких не знаємо — явні і неяви” (Літургія св. Івана Золотоустого), що їх принесло нам християнство за останні тисячі років.

Нам треба оновитись у Христі, скріпити свою віру, та „одягнутись в нову людину, створену на подобу Божу, у справедливості і святості правди” (Еф. 4,24), щоб із новим запалом розпочинати чергове тисячоліття.

Нам треба глибше пізнати наш прекрасний обряд, який так дуже захоплюється інші національності, дорожити ним та зберігати його, бо це ж і спадщина нашого тисячоліття. Це й доручає нам Вселенська Церква обширним своїм декретом II Ватиканського Собору „Про Східні Католицькі Церкви”, де між іншим говориться: „Католицька Церква має то на меті, що зберігалось завжди і неперушено передавання кожної помісної Церкви тобто обряду” (Про Східні Церкви, т. 2).

Нам треба теж шукати середників, щоб віднайти ті сотні і тисячі наших братів і сестер по крові, які відійшли від нашого церковного життя, щоб вони відчули поклики крові своїх батьків та повернулись до своєї рідної Церкви.

А над усім нам треба вживати усіх середників, щоб допомогти нашій страждницькій Церкві — Матері в Україні вийти остаточно із новітніх катакомб та знов заблистіти усією свою величчю, якою відтворює у перших століттях християнства і до якої дійшла була теж і в останніх роках свого свободного існування перед її насильною ліквідацією.

І тому, у цьому нашому ювілейному році, закликаємо усесь наш Божий люд активно включитись до ювілейних святкувань. Хай кожна парафія відзначає ці роковини духовною обновою та окремою врочистою програмою, в міру своїх спроможностей, та візьме участь у наших єпархіальних та краєвих святкуваннях. Рівно ж дуже заохочуємо відбутися заплановані прощі та, разом із Святишим Отцем та усією нашою ієрархією під проводом Глави нашої Церкви, Блаженнішим Первоієрархом, відмітити цей ювілей особливими врочистостями в Римі.

Отих кілька думок з приводу відзначування Тисячоліття Хрищення Київської Русі-України хай будуть усім нам приводом для глибокої пригадування. Просім Господа нашого Ісуса Христа та його Пресвяту Матір, Матір Церкви та Матір України, щоб допомогли нам підняти із наших людських духових слабостей, щоб скріпити нашу Церкву новими кадрами відданого духовенства, щоб нове тисячоліття, в яке вступаємо, почали ми оновлені та відроджені християнським духом. Щоб прикладом для нашого релігійно-духового та національного життя служили нам наші славні предки, душі яких горіли справді християнськими та патрістичними чеснотами, на брак яких хворіє тепер усесь світ.

„Радійте, отже, прагніть до досконалості, підбадьоруйтеся, будьте однієї думки, живіть мирно і Бог любови та миру буде з вами” (II Кор. 13,11).

Дано в Празник Введення в храм Пресвятої Богородиці, 21-го листопада 1987 р. Б.

† Стефан
Архієпископ Філадельфії, Митрополит
Українців Католиків в ЗСА
† Василь
Єпископ Сентфордський
† Інокентій, ЧСВВ,
Єпископ Єпархії св. Миколая в Чикаго
† Роберт М.
Єпископ Єпархії св. Йосафата в Парма

А. Сахаров...

(Закінчення зі стор. 1)

них на демократизацію системи, пошанування прав людини і систематичне придушення різниці між капіталістичною і соціалістичною системами”, говориться у заяві Сахарова.

Білоруський письменник Александер (Алесь) Адамовіч, виступаючи на згаданій конференції, називав примусову ізоляцію А. Сахарова в місцевості Горький „чорною сторінкою в історії брешневської адміністрації”. Представник міністерства закордонних справ ССР Юрій Гремніцких, оправдуючи заслання Сахарова підкреслює, що він „не був завжди лояльний до совєтської влади”. Професор права Борис Крилов назвав необоснованими твердження дисидентів і

самого А. Сахарова, мовляв у совєтських таборах примусової праці перебував високе число політичних в'язнів. Згідно із словами Крилова засуджених за статтею 70 Корного кодексу РСФСР не більше, як 20 осіб, що, очевидно, не відповідає правді.

НА СВАТА: ВЕЛИКИЙ ВИБІР
ДАРУНКІВ — кераміка, різьба,
вишивки, карточки.

HELP WANTED

ШУКАЄМО ЖІНКУ
для тогариства старшої лані
у Вайтсон (Квінс), 2-3 рази
тижнево. Година і платня за
домовленням.
Тел.: (718) 767-6704

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ

ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИК

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

Richard H. Burnadz

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone: (201) 772-1880

Funeral Director
Chapels available throughout
the Metropolitan Area

Тел.: (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE

IRVINGTON, N.J. 07111

S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Granite

Marble

Bronze